

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/232/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6116201490
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6116201490.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a členov senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobcu: A. N. Z., a.s., so sídlom XXX XX R., C. XX, L. : XX XXX XXX, proti žalovanému: O. N., narodený XX.XX.XXXX, bytom XXX XX N. N., F. XXXX/XX, o zaplatenie 701,59 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica číslo konania 16C/21/2016-64 zo dňa 29.03.2017, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku II., ktorým súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol a súvisiacom výroku III. o trovách prvoinštančného konania **z r u š u j e** a vec mu v tomto rozsahu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd sčasti žalobe vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 607 eur spolu s 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 28.01.2013 do zaplatenia, v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol (výrok II.). V odôvodnení rozsudku súd konštatoval, že žalobca so žalovaným uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorou žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 800 eur s pevnou úrokovou sadzbou 17,30 % ročne. Žalovaný si zmluvné podmienky neplnil riadne a včas. Súd prvej inštancie právne posúdil predmetný úverový vzťah ako vzťah spotrebiteľský s poukazom na znenie ustanovení § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, v spojení s ustanovením § 565, § 566 Občianskeho zákonníka a podľa ustanovení osobitnej právnej normy upravujúcej spotrebiteľské úvery - § 2 písm. d/, § 9 ods. 2 písm. l/, m/ a u/, § 9 ods. 3 a 5 a § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z., pričom súd prvej inštancie uviedol, že aplikuje tento zákon v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Súd následne v odôvodnení rozsudku uviedol, že preskúmaním zmluvy o úvere zistil, že neobsahuje náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/, m/ a u/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 29. 9. 2015, pretože zmluva obsahuje len uvedenie súhrnnej mesačnej splátky, z ktorej nie je zrejmé, koľko z každej jednotlivéj splátky predstavuje istina úveru, úroky a poplatky. Súd uviedol, že účelom tohto ustanovenia (uviedol však § 9 ods. 2 písm. l/) je pritom informácie pre spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany, aby vedel rozlíšiť, ako bude s jeho splátkou naložené, aká časť splátky bude použitá na istinu úveru, úrok a poplatky, pričom súd prvej inštancie poukázal na viaceré rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, Krajského súdu v Trnave a Krajského súdu v Prešove. Ďalej súd prvej inštancie konštatoval, že v zmluve o úvere taktiež nie je nezahrnuté poučenie spotrebiteľa v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. m/ zákona č. 129/2010 Z.z. o jeho práve vyžiadať si bezplatne počas celej doby trvania zmluvy výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky v súlade s ustanovením § 9 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z.z., a taktiež v zmluve nie je náležitosť podľa ustanovenia § 9 ak 2 písm. m/ tohto zákona, teda postup spotrebiteľa pri predčasnom splatení spotrebiteľského úveru. V dôsledku absencie týchto obligatórných náležitostí spotrebiteľského úveru potom súd s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch považoval poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov a skúmal, v akom rozsahu bol splatený. Z prehľadu splácania úveru vyplýva, že žalovaný doposiaľ zaplatil na úver sumu 193,12 eur, čom žalobca nerozporoval, započítaných žalobcom na istinu, úrok a poistné. Súd však túto sumu v súlade s

ustanovením § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka započítal iba na istinu, teda poskytnutý úver a následne potom po odčítaní plnenia žalovaného od poskytnutej sumy úveru 800 eur zostala nesplatená časť úveru, ktorá predstavuje sumu 607 eur. Keďže žalovaný nepreukázal, že by jeho dlh zanikol splnením vo väčšom rozsahu, súd žalobe v časti o zaplatenie sumy 607 eur vyhovel a vo zvyšnej časti žalobu vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru zamietol. K priznanej sume istiny súd následne priznal aj úrok z omeškania súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi zákonný úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne z dlžnej istiny odo dňa 28. 1. 2013 zo zaplatenia. V závere odôvodnenia rozsudku súd konštatoval, že o nároku na náhradu trov konania rozhodol v súlade s ustanovením § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku podľa pomeru úspechu strán v konaní, priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu jeho čistého úspechu v konaní 73 % a súd vyslovil, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti výroku II., ktorým súd vo zvyšnej žalobu zamietol a voči výroku III., ktorým rozhodol o trovách konania, podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Uviedol, že sa nestotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie a považuje rozsudok v odvolaní napadnutej časti za nesprávny z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesúhlasí s argumentom súdu, že úverová zmluva neobsahuje náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 zákona číslo 129/2010 Z.z., pričom žalobca poukazuje na bod 1.1 úverovej zmluvy, z ktorého vyplýva, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere sú aj obchodné podmienky banky (VOP) a teda niektoré náležitosti, ktoré má v zmysle právnych predpisov zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať, sú v samotnom texte zmluvy o úvere a ďalšie náležitosti sú vo všeobecných podmienkach. Pokiaľ ide o uvedenie výšky, počtu a termínov splátky istiny a úrokov, žalobca argumentuje, že tie sú uvedené v samotnom texte zmluvy v bode 1. 2. Z uvedeného vyplýva, že počet a termíny splátok istiny aj úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Uvedené platí aj pre údaj o výške splátky. Banka bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytuje spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, ktorá uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť a taktiež lehoty a formy úrady, vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny a úrokov počítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru. Anuitná splátka zostáva počas celej doby splácania rovnaká a skladá sa zo splátky istiny a splátky úroku. Výška anuitnej splátky sa nemení, plynule sa mení výška istiny a úrok. Z tohto vyplýva, že na začiatku úverového vzťahu najväčší podiel celej splátky bude tvoriť úrok a naopak, na konci bude najväčší podiel splátky predstavovať istina. Žalobca potom argumentuje, že pokiaľ by mal samotný text zmluvy obsahovať podrobný rozpis splátok istiny a úrokov za celé obdobie splatnosti úveru, znamenalo by to neúmerné rozšírenie rozsahu zmluvy, čo by neprispelo k jednoduchosti, zrozumiteľnosti a prehľadnosti zmluvnej dokumentácie. Napríklad pri spotrebiteľskom úvere s lehotou splatnosti 9 rokov by splnenie takejto požiadavky znamenalo rozpisanie každej zo 108 mesačných splátok v členení na časť pripadajúcu na istinu a časť pripadajúcu na úroky. Pokiaľ ide o údaje o výške, počte a termínov splátok iných poplatkov, žalobca uvádza, že tieto údaje a povinnosť úhrady je zrejma už v čase uzatvorenia zmluvy, pretože sú uvedené v samotnom texte zmluvy. Ostatné poplatky a ich výška sú uvedené v sadzobníku poplatkov, ktorý je súčasťou všeobecných obchodných podmienok a tým aj súčasťou zmluvy. Z povahy jednotlivých poplatkov vyplýva, že nie je možné vopred stanoviť počet, koľkokrát bude klient daný poplatok povinný zaplatiť, pretože uvedené bude závisieť od toho, koľkokrát danú službu do banky využijem. V prospech argumentácie žalobcu svedčí aj fakt, že návrhy novely zákona o spotrebiteľských úveroch z októbra 2015 navrhovali doplniť ustanovenie § 9 ods. 2 písm. l/ a znenie ustanovenia § 9 doplniť o nový odsek 3, z ktorej pripravovanej novely vyplýva, že za právneho stavu ku dňu uzatvorenia dotknutej úverovej zmluvy zákon o spotrebiteľských úveroch od veriteľa nevyžadoval zahrnúť všetky náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 do samotného textu zmluvy a taktiež z dotknutého písmena k/ (respektíve súčasného písmena l/) taktiež nevyplýva povinnosť uvádzať v zmluve presný rozpis toho, aký podiel z jednotlivých splátok pripadá na uhradenie istiny a úrokov. Opätovne žalobca poznamenal, že túto funkciu plní amortizačná tabuľka, o ktorú môže spotrebiteľ kedykoľvek veriteľa požiadať a tento je povinný ju spotrebiteľovi bezplatne poskytnúť. Pokiaľ ide o súdom vytýkaný nedostatok zmluvy spočívajúci v neupovedomení spotrebiteľa o postupe pri predčasnom splatení úveru, žalobca argumentuje, že tento je vymedzený v bode 5. 6 zmluvy. Taktiež právo spotrebiteľa požiadať o výpis z uvedeného účtu je vymedzené v bode v 5. 7 zmluvy. Napriek tomu, že náležitosti, ktoré prvoinštančný súd vyhodnotil ako absentujúce, boli uvedené priamo v zmluve, z ktorej plnenie bolo predmetom uplatneného nároku žalobcu, napriek tomu z opatrnosti žalobca uvádza

aj ďalšie argumenty poukazujúce na výklad problematiky zákonných náležitostí úverovej zmluvy a ich úpravy priamo v zmluve, respektíve v obchodných podmienkach. V tomto kontexte žalobca poukázal na návrh generálnej advokátky Eleanor Sharpston vo veci C-42/15, na Rozsudok Súdneho dvora ES v prejudiciálnom konaní k smernici 2008/48/ ES vo veci C-42/15 a na základe uvedeného žalobca má za to, že podmienky úverovej zmluvy umožňovali žalovanému bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy splátok a v nijakom smere nespochybnili jeho možnosť posúdiť rozsah svojho záväzku. Súdny dvor uvedeným rozhodnutím jednoznačne spochybnil formalistický prístup pri vykladaní smernice a zákonnej úpravy podmieňujúcej úročenie a poplatkovanie úveru členením splátok tak, ako to podľa názoru súdu prvej inštancie vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch. Na podporu svojho stanoviska žalobca v závere odvolania poukázal aj na aktuálnu judikatúru s poukazom na obsah konkrétneho uznesenia Krajského súdu v Prešove a Krajského súdu v Trenčíne. V nadväznosti na tieto argumenty potom žalobca napáda aj správnosť rozhodnutia súdu o náhrade trov konania a navrhuje, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch zmenil a vyhovel žalobe žalobcu v plnom rozsahu a uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi aj trovy prvoinštančného a odvolacieho konania v plnej výške.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku - ďalej „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutých výrokoch II. a III. podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP zrušil a vec v tomto rozsahu vrátil súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 391 ods. 1 a 3 CSP na ďalšie konanie.

5. Žalobca, ako úverový veriteľ- banka- sa žalobou datovanou dňa 15.01.2016 a doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 27.01.2016 domáhal voči žalovanému, ako úverovému dlžníkovi, zaplata sumy 701,59 eur s príslušenstvom špecifikovaným v žalobe na tom skutkovom základe, že dňa 25.01.2012 uzatvorili strany sporu Úverovú zmluvu č. XX/XXX/XX, na základe ktorej poskytol žalovanému žalobca úver vo výške 800 eur za dohodnutých zmluvných podmienok.

6. Odvolací súd, oboznámia sa s dôvodmi odvolania a s obsahom odôvodnenia napadnutého rozsudku, sa v prvom rade stotožňuje s odvolacími argumentmi žalobcu, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil. Odvolací súd z obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku konštatuje, že súd prvej inštancie na daný prípad aplikoval právnu úpravu, ktorá v čase rozhodnom pre právne posúdenie úverového vzťahu (v čase uzatvorenia úverovej zmluvy) nebola v platnosti ani v účinnosti a naopak, neaplikoval, ani sa v dôvodoch odôvodnenia rozsudku nevysporiadal s eventuálnymi dôvodmi, pre ktoré nepovažoval za možné a nutné aplikovať právnu úpravu platnú a účinnú v čase uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy. Nesprávne právne posúdenie veci je z hľadiska vecnej správnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie pritom zásadné.

7. V ustanovení § 389 ods. 1 Civilného sporového poriadku sú citované vady, pre ktoré je možné, respektíve nutné rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. V zásade ide o vady, ktoré sú porušením základného práva strán sporu na spravodlivý súdny proces, ktoré je zaručené Ústavou SR a ostatnými právnymi normami. Za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie je treba považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia, nakoľko sa tým stranám sporu odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných opravných prostriedkov a odníma sa im tým možnosť riadne konať pred súdom. Za najzávažnejší nedostatok riadneho odôvodnenia rozhodnutia súdu je však nutné považovať nesprávnu právnu aplikáciu právnych noriem, ktoré súd pri svojich úvahách použil, a tým logicky aj neprávne právne meritórne posúdenie veci. Takouto vadou je postihnutý aj odvolaním napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu.

8. Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere - t.j. k 25. 01. 2012, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu;

ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

9. Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere - t.j. k 25. 01. 2012, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

10. Odvolací súd tak bez toho, aby za daného stavu potvrdzoval či vyvracal oprávnenosť a zákonnosť uplatnenej žaloby v danej veci konštatuje, že na daný skutkový stav napriek tomu, že úverová zmluva, ktorá je hmotnoprávnym základom uplatneného nároku, bola medzi stranami sporu uzatvorená dňa 25.01.2012 (ako to vyplýva z obsahu žaloby a zhodne aj z predloženého listinného dôkazu - P. A. - Úverová zmluva č. XX/XXX/XX uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným), súd prvej inštancie použil nesprávnu právnu úpravu, resp. aplikoval právnu úpravu, ktorá ešte nebola v čase rozhodovania súdu v platnosti a účinnosti. Súd prvej inštancie síce správne zameral pozornosť na skúmanie spotrebiteľského charakteru predmetnej zmluvy o úvere a správne konštatoval, že okrem všeobecných ustanovení lex generalis (§ 52 ods. 1, 2, 3 a 4, § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, upravujúce spotrebiteľské zmluvy vo všeobecnosti), je však nutné prihliadať aj na osobitnú právnu normu lex specialis upravujúcu spotrebiteľské úvery, nakoľko súd správne konštatoval, že v danej veci sa jedná o spotrebiteľný úver. Pokiaľ však súd následne, v nadväznosti na takéto právne posúdenie základného zmluvného vzťahu medzi žalobcom, ako dodávateľom a žalovaným, ako spotrebiteľom, sa v ďalšej úvahe zameral na skúmanie obsahových náležitostí konkrétnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, citoval právnu úpravu, na základe ktorej právny vzťah a nárok žalobcu právne posudzuje podľa ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a uviedol výslovne, že aplikuje tento zákon „v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy“, súdom citované zákonné znenie § 9 ods. 2 písm. l/, m/ a u/ zákona o spotrebiteľských úveroch nezodpovedajú zákonnému zneniu zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia konkrétnej úverovej zmluvy, teda ku dňu 25.01.2012. Rovnako ani pokiaľ súd následne z dôvodu zistenia absencie obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere s poukazom na ním nesprávne a v danom čase ešte neúčinné ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l/, m/ a u/ potom aj konštatoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť daného spotrebiteľského úveru, ako zákonný následok týchto náležitostí, opätovne citoval neaktuálnu právnu úpravu ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b/ tohto zákona.

11. Je tak nutné konštatovať, že súd prvej inštancie celkom zjavne posúdil konkrétny právny vzťah podľa nesprávnej právnej úpravy a súčasne neaplikoval na právny vzťah skoršiu právnu úpravu, ktorá bola pre jeho právne posúdenie aktuálna a to bez existencie výslovného zákonného zmocnenia na takýto postup, čo predstavuje neprípustnú retroaktivitu práva. Podstatné z hľadiska nutnosti zrušenia rozsudku je konštatovanie, že súd prvého stupňa na základe nesprávnej aplikácie konkrétnych zákonných znení, ktoré však aplikovať nemohol, aj následne vyvodil právny záver o bezpoplatkovosti a bezúročnosti daného spotrebiteľského úveru a rozhodol práve s poukazom na neaktuálnu právnu úpravu a takto aj vo veci meritórne rozhodol.

12. Odvolací súd v závere konštatuje, že napriek nutnosti zrušiť nezákonné rozhodnutie súdu prvej inštancie už len z dôvodu nesprávnej aplikácie právnej úpravy a nesprávneho právneho posúdenia veci, považuje za potrebné aj v tomto štádiu vyjadriť svoj právny názor k dôvodom, pre ktoré súd prvej inštancie vyvodil bezúročnosť a bezpoplatkovosť daného spotrebiteľského úveru. Je nutné poukázať na to, že pokiaľ súd prvej inštancie vyvodil bezúročnosť a bezpoplatkovosť daného spotrebiteľského úveru z dôvodov, že v úverovej zmluve nebolo uvedené právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky a právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti (súd tieto dôvody uviedol ako vymienené v ustanovení § 9 ods. 2 písm. m/ a u/ zákona o spotrebiteľských úveroch), odvolací súd poznamenáva, že ani ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch v znení tak, ako ho nesprávne citoval a aplikoval súd prvej inštancie, z uvedených zákonných dôvodov podľa písm. m/ a u/ nesankcionuje poskytnutý úver bezúročnosťou a bez poplatkovosťou, pretože výslovne uvádza, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa v zákone presne expressis verbis vymienených dôvodov podľa jednotlivých písmen ustanovenia § 9 ods. 2. Totožný záver však by odvolací súd bol povinný konštatovať aj v prípade, ak by súd prvej inštancie aplikoval na daný zmluvný vzťah správne znenie ustanovenia § 9 ods. 2 zákona číslo 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu 25. 1. 2012, podľa ktorého by týmto zákonným dôvodom zodpovedalo znenie

§ 9 ods. 2 písm. l/ (súd prvej inštancie nesprávne uviedol písm. m/) a písm. t/ (súd prvej inštancie nesprávne uviedol písm. u/), pričom ani v zmysle tejto právnej úpravy platnej a účinnej k 25. 1.2012, podľa § 11 ods. 1 písm. a/ nemožno spotrebiteľský úver pre absenciu týchto konkrétnych zákonných ustanovení považovať za bezúročný a bez poplatkov. Aj predmetné zákonné ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a/ ustanovovalo, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa ustanovenia § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1. Eventuálne akékoľvek analogické rozširovanie tohto právneho následku aj na iné dôvody v tomto zákonnom ustanovení výslovne neuvedené, je neprípustné. Taktiež odvolací súd poznamenáva, že pokiaľ súd prvej inštancie vyhodnotil daný spotrebiteľský úver ako bezúročný a bez poplatkový z dôvodu absencie údajov o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, uvedenia prípadného poradia, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (súd prvej inštancie nesprávne uviedol písm. l/, pričom správne ide o zákonný dôvod vymedzený v ustanovení § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 25. 1. 2012), z ustanovenia § 11 ods. 1 písmena a/ zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 25.1.2012 síce vyplýva, že z dôvodu absencie tohto údaje by vyplýval právny následok bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru, avšak údaj o výške, počte a termíne splatnosti splátok istiny, úrokov a iných poplatkov je obsiahnutý v bode 5. úverovej zmluvy číslo XX/XXXX/XX (konkrétne v bode 5.1 a 5.2 zmluvy). Súd zdôvodnil svoje úvahy konštatovaním, že pokiaľ zmluva obsahuje uvedenie len súhrnnej mesačnej splátky, jej výšky a termínu splatnosti, pričom však nie je pri každej jednotlivej splátke osobitne rozpísaná mesačná splátka pripadajúca na istinu úveru, na úroky a poplatky, uvedené má za následok absenciu tejto zákonnej náležitosti požadovanej zákonom v zmluve o spotrebiteľskom úvere, takýto záver je neudržateľný. V súvislosti s takouto úvahou odvolací súd dáva do pozornosti súdu prvej inštancie neskorší odklon judikatúry a rozhodovacej činnosti tak odvolacieho súdu, ako aj ostatných všeobecných súdov v nadväznosti na aktuálnu judikatúru súdov vyššieho stupňa (Najvyššieho súdu Slovenskej republiky), v zmysle ktorej už nie je legitímny a zákonný výklad zákona, ktorý prijala skoršia rozhodovacia prax, a podľa ktorého súdy požadovali od veriteľov uvádzanie ako obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere rozpísanie mesačnej splátky osobitne pre istinu úveru, osobitne pre úroky a osobitne pre prípadné ďalšie poplatky, ktoré sa splácajú v pravidelnej mesačnej anuitnej splátke a to priamo v texte zmluvy o úvere. S poukazom na neskoršiu rozhodovaciu prax potom odvolací súd ani tento záver súdu prvej inštancie nepovažuje za vecne správny.

13. Bude tak úlohou súdu prvej inštancie vec v rozsahu zrušených výrokov rozsudku nanovo právne posúdiť s použitím správnej právnej úpravy a v nadväznosti na zákonné dôvody vymienené v ustanovení § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia danej zmluvy o úvere a zväžiť eventuálne danosť či absenciu obligatórnych zákonných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere a tak posúdiť zákonnosť žalobcom uplatneného nároku voči žalovanému, ako spotrebiteľovi.

14. Odvolací súd z uvedených dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP v odvolaní napadnutých výrokoch II. a III. zrušil, pretože v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci vzhľadom na obsah spisu súd prvej inštancie nesprávne rozhodol a týmto nesprávnym procesným postupom tak znemožnil stranám sporu, aby uskutočňovali svoje procesné práva a meritórnym rozhodnutím o žalobe v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia tak došlo k porušeniu práva strán sporu na spravodlivý proces a vec vrátil súdu prvej inštancie v tomto rozsahu podľa ustanovenia § 391 ods. 1 a 3 CSP na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

15. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP)